

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/37/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111011650
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3111011650.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. mája 2014 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín a o odvolaní poškodenej spoločnosti F. R. U. v trestnej veci obžalovaného

G. R.,

nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. F. X/., konateľ spoločností,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 3T/143/2011 zo dňa 12. decembra 2013 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátorky zamietajú, pretože nie je dôvodné.

II.

Podľa § 316 ods. 1 Tr.por. sa odvolanie poškodenej spoločnosti F. R. U. zamietajú, pretože bolo podané osobou neoprávnenou.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný G. R. podľa § 285 písm. a/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín, sp.zn. 2Pv 494/10 zo dňa 17.10.2011, v ktorej mu bolo kladné za vinu, že sa mal dopustiť: v bode 1) zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr.zák., pretože dňa 24.09.2009 v Trenčíne prevzal od F. F., bytom U., D. XXXX/XX osobné motorové vozidlo H. A VIN: P J. U. a zároveň prevzal splnomocnenie k vykonaniu prepisu v technickom preukaze na príslušnom dopravnom inšpektoráte, so záväzkom zaevidovať nového vlastníka spol. F. R. so sídlom U., H. XX, čo nevykonal a ako nového vlastníka zaevidoval spol. Z., s.r.o. so sídlom U., H. XXX, ktorej bol konateľom, čím spôsobil spol. F. R. celkovú škodu vo výške 55.000,- €; v bode 2) sa mal dopustiť zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.zák., pretože dňa 12.05.2009 ako konateľ spoločnosti Z. s.r.o. so sídlom U., H. XXX, na základe kúpnej zmluvy, ktorú spoločnosť Z. s.r.o. uzatvorila so spol. F. R. so sídlom U., H. XX/XXXX, ktorej predmetom bol predaj osobného motorového vozidla C. X., EČV: U., VIN: P v hodnote 70.000,- €, sa zaviazal po prevzatí vozidla ho prehlásiť na príslušnom dopravnom inšpektoráte na spoločnosť Z. s.r.o., a v lehote do 14 dní zaplatiť kúpnu cenu za vozidlo, čo neurobil a

vozidlo prehlásil na spol. Q. Eu, s.r.o. so sídlom U., H. XXX, čím spoločnosti F. R.. spôsobil celkovú škodu vo výške XX.XXX,- €, pretože nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka v neprospech obžalovaného, ktoré zahlásila do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Proti výroku o náhrade škody na hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie aj splnomocnený zástupca poškodeného.

V úvode písomných dôvodov odvolania prokurátorka uviedla, že obžalovaný R. si účelovo zamieňa osoby V.. C. C. a V.. C. C., pričom ide o samostatné právne subjekty. Samostatnými právnymi subjektmi sú aj F. R. Z., s.r.o. a Q., s.r.o. K prvému skutku prokurátorka najmä uviedla, že okolnosť o „započítaní“ pohľadávky je len teória obžalovaného, pričom tento bol splnomocnený len na odhlásenie predmetného motorového vozidla BMW. Súčasne poukázala na to, že na započítanie neboli ani splnené zákonné podmienky najmä z pohľadu subjektov započítania a započítateľnosti pohľadávky. K druhému skutku prokurátorka najmä uviedla, že obžalovaný síce legálne odhlásil predmetné motorové vozidlo C. X. a prepísal ho na spoločnosť Q., s.r.o., avšak nezaplatil dohodnutú kúpno-predajnú cenu 70.000 € do 14 dní od prevzatia kúpnej zmluvy. V ďalšom podrobne uvádzala právne skutočnosti, týkajúce sa zákonného postupovania pohľadávky. U obžalovaného však neexistovala pohľadávka voči spoločnosti F. R. ani voči V.. C. C.. Súčasne však prokurátorka uviedla, že dňa 30.04.2009 prevzal V.. C. C. a spoločnosť F. od V.. C. C. aj dlh voči obžalovanému G. R. v celkovej výške 146.053 €, čím sa stali novými dlžníkmi veriteľa, ktorým je obžalovaný. Preto si obžalovaný mohol pohľadávku voči spoločnosti F. R. uplatniť až po 01.06.2009. Vzhľadom k tomu, že sa súd prvého stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, prokurátorka navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Poškodený zahlásené odvolanie osobitne nezdôvodnil, pričom splnomocnenec poškodeného zaslal odvolaciemu súdu písomné vyjadrenie k rozsudku súdu prvého stupňa, z obsahu ktorého by malo vyplývať, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne.

Na verejnom zasadnutí navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolaniu podriadenej prokurátorky vyhovieť, pričom navrhla vypočuť svedka N. H., ktorý dňa 04.05.2009 mal prevziať od spoločnosti F. R. splnomocnenie na vybavenie zákonného poistenia na vozidlo BMW. K odvolaniu poškodeného navrhla podľa § 321 ods. 1 písm. f/ Tr.por. zrušiť výrok o náhrade škody. Splnomocnenec poškodenej spoločnosti F. R. avrhol zrušiť výrok o náhrade škody podľa § 321 ods. 1 písm. f/ Tr.por.

Odvolací súd z podnetu odvolania prokurátorky podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré i m predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. K odvolaniu poškodenej spoločnosti F. R. odvolací súd zistil, že táto spoločnosť nebola oprávnená rozsudok súdu prvého stupňa napadnúť odvolaním. Senát odvolacieho súdu zároveň dospel k záveru, že nie je potrebné dopĺňať dokazovanie výsluchom svedka k otázke poisťovania vozidla BMW X6.

I.

K odvolaniu prokurátorky uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Predmetom trestného stíhania obžalovaného bolo zistiť, či v súvislosti s prevzatím a so zmenami v evidencii na príslušnom dopravnom inšpektoráte motorových vozidiel BMW X6 (bližšie popísané v skutkovej vete č. 1 rozsudku) a Porsche Cayenne (bližšie popísané v skutkovej vete č. 2 rozsudku) došlo zo strany obžalovaného k takému protiprávnemu konaniu, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako trestné činy. Podľa názoru orgánov činných v trestnom konaní sa obžalovaný G. R. mal pritom dopustiť jednak zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 3 Tr.zák. (vozidlo BMW6) a jednak zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.zák. (vozidlo Porsche Cayenne). K názoru prokurátorky na potrebu dôsledného rozlišovania subjektov predmetných majetkových vzťahov, senát odvolacieho súdu uvádza, že v trestnom konaní nebolo úlohou súdu preskúmavať eventuálnu občianskoprávnu, resp. obchodnoprávnu „bezvadnosť“ majetkových vzťahov, týkajúcich sa úverov V.. C. C. a vyššie uvedených motorových vozidiel. Úlohou súdu bolo skúmať, či obžalovaný v rámci týchto vzťahov existujúcich, tak aj novovzniknutých sa dopustil takéhoto protiprávneho činu, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone. Podľa § 8 Tr.zák. trestný čin je len taký protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone. K tomu senát odvolacieho súdu pripomína, že ani eventuálna protiprávna činnosť obžalovaného, ktorá by sa týkala porušenia, resp. nedodržania ustanovení Občianskeho, resp. Obchodného zákonníka nezakladá bez ďalšieho protiprávnosť činu aj podľa Trestného zákona.

Pri trestnom čine sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr.zák. sa vyžaduje okrem iného, aby si páchatel svojím konaním prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená. Znakom prisvojenia je okrem odňatia veci z dispozície vlastníka, resp. inej osoby oprávnenej s vecou disponovať aj to, že oprávnená osoba s takým odňatím nesúhlasí. V skutkovej vete bodu 1 obžaloby je však uvedené, že obžalovaný mal záväzok

zaevidovať nového vlastníka spoločnosti F. R. Tento skutkový znak v konaní obžalovaného však bez akýchkoľvek pochybností preukázaný nebol. (k tomu pozri aj dôvody nižšie).

Pri trestnom čine podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr.zák. sa vyžaduje okrem iného, aby páchatel' svojim konaním alebo opomenutím uviedol niekoho do omylu alebo využil niečí omyl - teda podvodne konal. Podstata takéhoto podvodného konania musí spočívať najmä v predstieraní takých okolností, ktoré nie sú v súlade so skutočným stavom veci. V skutkovej vete bodu 2 obžaloby je prehlásenie tam uvedeného motorového vozidla na príslušnom dopravnom inšpektoráte obžalovaným viazané na kúpnu zmluvu. Tento skutkový znak -uzavretie kúpno-predajnej zmluvy, v konaní obžalovaného taktiež nebol preukázaný bez akýchkoľvek pochybností.

K obidvom žalovaným trestným činom je spoločne potrebné uviesť dve významné okolnosti, ktoré majú vplyv na hodnotenie konania obžalovaného v súvislosti s vyššie uvedenými motorovými vozidlami, ako aj na celkové hodnotenie vieryhodnosti obrany obžalovaného.

Bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že syn V.. C. C., ktorý je zároveň konateľom spoločnosti F. R., V.. C. C. mal celú radu úverových vzťahov značnej finančne hodnoty, ktoré vyšli najavo najmä v súvislosti s hospitalizáciou V.. C. C.. V.. C. C. na hlavom pojednávaní výslovne uviedol, že po hospitalizácii jeho syna sa začali objavovať rôzni jeho veritelia a bolo potrebné majetok syna ochrániť. Z výpovedí celej rady ďalších svedkov uvedených v rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že títo boli veritelia V.. C. C., pričom tieto úvery V.. C. C. „vyrovnával“ najmä tak, že veriteľom namiesto finančných prostriedkov „dával“ rôzne autá (I. D. - Audi A8, V. Y. - Audi TT, VW Touareg, I.. C. T. - Audi A4 Cabrio). Za takejto dôkaznej situácie nemožno bez ďalšieho neveriť obrane obžalovaného v tom, že vyššie uvedené dve motorové vozidlá previedol na seba, resp. spoločnosti, kde je konateľom taktiež z dôvodu, že mu V.. C. C. „dlhoval“ 146.053 €. Pričom navyše tieto prevody robil s vedomím V.. C. C.. V obidvoch prípadoch pritom obžalovaný na príslušnom dopravnom inšpektoráte odhlasoval predmetné vozidlá na základe notársky overených plných mocí od osôb, ktoré na polícii boli vedené ako majitelia vozidiel (F. F., V.. C. C.). Existenciu tohto úverového vzťahu pritom pripustila v odvolaní aj samotná prokurátorka. V trestnom spise sa pritom nachádzajú notárske zápisnice zo dňa 15.10.2008 a 06.03.2009 o uznaní týchto dlhov (56.429,66 €, 89.623,58 €). Tvrdenie poškodeného, že obžalovaný mal plné moci len na odhlásenie motorových vozidiel, nie je presné, pretože osoba, ktorá mu takúto plnú moc, môže zároveň prihlásiť takto „odhlásené“ motorové vozidlo na kohokoľvek.

K tomu je navyše potrebné uviesť, že obžalovaný bol „rodinný priateľ“ rodiny C., pričom je nelogické, aby „dlžoby“ cudzím osobám boli urýchlene „vyrovnávané“ motorovými vozidlami značných hodnôt a vo vzťahu k obžalovanému tomu tak nebolo, resp. je vylúčené, aby tomu tak bolo.

Z takto rozvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný. Vo vzťahu k motorovému vozidlu BMW X6 sa nepodarilo preukázať, že by obžalovaný nemal, čo i len konkludentný, súhlas s prevedením vozidla na spoločnosť, ktorej je konateľom. Vo vzťahu k motorovému vozidlu Porsche Cayenne taktiež nebolo preukázané „podvodné konanie“ obžalovaného. Odvolací súd preto odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

II.

K odvolaniu poškodenej spoločnosti F. R. uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Výrok o odkázaní poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 3 Tr.por. na občianske súdne konanie, je výrokom obligatónym, ktorý musí súd urobiť vždy, ak obžalovaného spod obžaloby oslobodí. V takomto prípade nie je poškodený oprávnený napádať odvolaním oslobodzujúci rozsudok, a to ani proti výroku o náhrade škody, ktorý sa ho dotýka. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 316 ods. 1 Tr.por. odvolanie poškodenej spoločnosti F. R. zamietol, pretože bolo podané osobou neoprávnenou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.